

- **Een “Europees paspoort”:** met het oog op een grensoverschrijdende uitgifte van effecten in de EU, zal een jaarlijks registratiedocument in de vorm van een universeel registratiedocument, mits voorafgaande goedkeuring van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst, de emittent toelaten om veel sneller goedkeuring te verkrijgen van het prospectus door een EU-lidstaat. Na 3 opeenvolgende jaren zal, indien bepaalde voorwaarden voldaan zijn, geen voorafgaande goedkeuring meer vereist zijn.
- **De rol van ESMA:** de bevoegdheden van ESMA inzake toezicht op de prospectussen worden uitgebreid en ESMA zal een publiek toegankelijke database bijhouden van alle prospectussen uitgegeven binnen de Europese Economische Ruimte.

Gedelegeerde verordening nr. 382/2014 van de Europese Commissie van 30 november 2015 tot aanvulling van richtlijn nr. 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen voor de goedkeuring en publicatie van het prospectus en verspreiding van reclame en tot wijziging van verordening (EG) nr. 809/2004¹⁶

FINANCIEEL RECHT

Openbare uitgifte – Prospectus – Reclame – Toezicht
DROIT FINANCIER

Emission publique – Prospectus – Publicité – Surveillance

Op 30 november 2015 heeft de Europese Commissie bovendien een gedelegeerde verordening aangenomen betreffende het goedkeurings- en publicatieproces van het prospectus en de verspreiding van reclame. Een groot deel van de ingevoerde regels worden in de praktijk reeds toegepast wanneer een prospectus ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de FSMA. Onder meer de volgende punten verdienen te worden vermeld:

- **Informatie opgenomen bij kruisverwijzing:** bij de indiening van een prospectus zal ook de informatie die in het prospectus is opgenomen bij kruisverwijzing moeten worden overgemaakt aan de FSMA. Bovendien moet de elektronische versie van het prospectus hyperlinks bevatten voor zulke kruisverwijzingen.
- **Disclaimer:** de toegang tot het prospectus dat in elektronische vorm ter beschikking wordt gesteld op de website van de uitgevende instelling of van een financiële tussenpersoon mag niet worden onderworpen aan de volgende voorwaarden: het betalen van een vergoeding, het doorlopen van een registratieproces of het aanvaarden van disclaimers die de wettelijke aansprakelijkheid beperken.

^{16.} http://ec.europa.eu/finance/securities/docs/prospectus/151130-delegated-regulation_en.pdf.

Het blijft wel toegelaten – en dit wordt zelfs uitdrukkelijk opgelegd – om beleggers disclaimers te laten aanvaarden inzake het grondgebied waarop het betrokken aanbod wordt gedaan.

- **Reclame:** indien reclame wordt verspreid voor een openbaar aanbod of toelating tot notering en nadien een aanvulling bij het prospectus moet worden gepubliceerd ten gevolge van een wezenlijk nieuw element of materiële fout of onvolledigheid, dan moet ook een gewijzigde reclame worden verspreid indien hierdoor de eerdere reclame onjuist of misleidend is geworden. Informatie die wordt verspreid (als reclame of voor andere doeleinden) mag niet in tegenspraak zijn met de inhoud van het prospectus. Bovendien mag de verspreide informatie geen materieel onevenwichtig beeld geven van de informatie die in het prospectus is opgenomen.

4. VERVOER/TRANSPORT

Frank Stevens¹⁷

Rechtspraak/Jurisprudence

Antwerpen (4de k.) 18 januari 2016

Zaak: 2013/AR/2856

VERVOER

Vervoersverzekering – Zeeverzekering – Goederenpolis – Dekkt enkel materiële schade en verlies van lading, veroorzaakt door een transportrisico – Geen dekking voor kosten ten gevolge van scheeps- en ladingbeslag

TRANSPORT

Assurance de transport – Assurance maritime – Police cargaison – Couvre uniquement le dommage matériel ou la perte de cargaison, causée par un risque du transport – Frais occasionnés par l’arrêt du navire et de la cargaison non couverts

Een goederentransportpolis beoogt de dekking van materiële schade en verlies van lading, zoals die voortvloeit uit transportrisico’s. De verzekerde moet aantonen dat de lading beschadigd werd of verloren is gegaan, of dat hij buitengewone uitgaven heeft gedaan ter vrijwaring van de lading, en moet een verband aantonen tussen deze schade en het transportevenement.

Wanneer beslag wordt gelegd op het schip en de lading in het kader van een betwisting over het eigendomsrecht op de lading en de wettelijkheid van de uitvoer van deze lading (ontbreken van de nodige documenten), zijn de kosten van het verweer tegen dit beslag en de kosten om de lading over te slaan in een ander schip noch materiële goederenschade, noch reddingskosten of kosten ter voorkoming of beperking van gedekte materiële schade.

^{17.} Advocaat te Antwerpen, docent Erasmus Universiteit Rotterdam.

Het betreft geen risico's die voortvloeien uit het transport.

Antwerpen (4de k.) 7 december 2015

Zaak: 2013/AR/1701

VERVOER

Vervoer van goederen over de weg – Binnenlands vervoer – Ondervoerder voert enkel binnenlands traject uit – Niet toegetreten tot internationale vervoerovereenkomst – CMR niet van toepassing

Gerechtigd recht – Rechtspleging – Dading betreffende hoofdeis – Lot van de vordering in vrijwaring

TRANSPORT

Transport de marchandises par route – Transport intérieur – Sous-transporteur chargé d'un trajet intérieur – Non-adhésion au contrat de transport international – CMR non applicable

Droit judiciaire – Procédure judiciaire – Transaction concernant la demande principale – Sort de la demande de garantie

Tijdens een wegvervoer verdwijnen de goederen. De ladingbelanghebbende en zijn verzekeraar stellen een vordering in tegen de hoofdvervoerder, die op zijn beurt de ondervoerder in vrijwaring roept. Hangende het geding regelt de hoofdvervoerder met de ladingbelanghebbende en diens verzekeraar. De eerste rechter oordeelde daarop dat de vrijwaringsvordering van de hoofdvervoerder tegen de ondervoerder geen bestaansreden meer heeft, nu de hoofdvervoerder niet meer veroordeeld kan worden t.o.v. de ladingbelanghebbende. Het hof oordeelt echter dat enkel gebleken is dat de hoofdvervoerder een bedrag heeft betaald aan de verzekeraar van de ladingbelanghebbende, maar dat de ladingbelanghebbende niet formeel afstand van geding heeft gedaan, zodat diens vordering nog wel hangende was, en de vordering in vrijwaring derhalve niet zonder bestaansreden verklaard kon worden.

Wanneer de ondervoerder enkel een binnenlands traject uitvoert, waartoe zijn opdracht ook beperkt was, en niet op de CMR-vrachtbrief vermeld staat als vervoerder (de vrachtbrief was opgesteld door de hoofdvervoerder en vermeldde enkel deze laatste), dan is hij niet toegetreten tot de internationale vervoerovereenkomst waarvan het binnenlandse traject een deel was, en is het CMR-verdrag niet van toepassing. De paraaf van de chauffeur van de ondervoerder in vak 15 van de vrachtbrief maakt dit niet anders.

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

Béatrice Toussaint¹⁸ en Jean-Marc Binon¹⁹

Wetgeving/Législation

Directive (UE) n° 2016/97 du Parlement européen et du Conseil du 20 janvier 2016 sur la distribution d'assurances (refonte) (J.O. L. 26, p. 19)

ASSURANCES – DROIT EUROPÉEN

Distribution de l'assurance et de la réassurance – Refonte

VERZEKERINGEN – EUROPEES RECHT

Verzekerings- en herverzekeringsdistributie – Herschikking

La refonte de la directive n° 2002/92/CE²⁰ opérée par la directive n° 2016/97 fait partie du « paquet législatif » proposé par la Commission européenne, en juillet 2012, pour renforcer la protection et la confiance des consommateurs de services financiers au lendemain de la crise financière de 2008.

Son objectif majeur est, par la voie d'une harmonisation minimale, d'instituer un « level playing field », en termes de niveau de protection de ces derniers, entre l'ensemble des canaux de distribution de l'assurance ou de la réassurance, en élargissant le champ d'application de la réglementation de l'Union en la matière aux sociétés d'assurance ou de réassurance pratiquant la vente directe, mais aussi – sous réserve d'un régime d'exemption « *de minimis* » – à des acteurs du marché qui vendent des produits d'assurance à titre accessoire, tels que les sociétés de location de voitures ou les agences de voyage (art. 1er et 2, 1.).

La directive ne s'applique, en revanche, pas aux administrations publiques, aux associations de consommateurs ainsi qu'aux personnes dont l'activité se limite strictement, en matière d'assurance, à fournir des conseils occasionnels dans le cadre d'une autre activité professionnelle (experts fiscaux, comptables, juristes) ou à donner de simples informations générales sur les produits d'assurance. Elle ne concerne pas non plus les activités de gestion des sinistres pour le compte d'une entreprise d'assurance ou de réassurance, ni les activités d'évaluation et de règlement des sinistres (art. 2, 2.).

Les conditions d'immatriculation des intermédiaires d'assurance ou de réassurance ont été revues (art. 3). En particulier, les Etats membres sont tenus de mettre en place un système d'immatriculation en ligne et, lorsqu'il

¹⁸. Avocat à Bruxelles.

¹⁹. Maître de conférence invité à l'UCL, référendaire à la C.J.U.E.

²⁰. Directive n° 2002/92/CE du Parlement européen et du Conseil du 9 décembre 2002 sur l'intermédiation en assurance (J.O. 2003 L. 9, p. 3).